

IRANIAN FOUNDRYMEN'S
SOCIETY

Founding Research Journal

Solidification Microstructure of A390 Aluminum Alloy Manufactured by Squeeze Casting Process

Seyed Abbas Hassasi¹, Majid Abbasi^{2*}, Seyed Jamal Hosseiniipour³

1. MSc student, in Materials Engineering, 2 &3. Associate Professor,
Faculty of Materials and Industrial Engineering, Babol Noshirvani University of Technology, Mazandaran, Iran.

Abstract:

Received: 18 September 2017

Accepted: 06 April 2018

The effects of squeeze casting process (SQC) on the as cast microstructure, casting defects and hardness of A390 aluminum alloy were investigated and compared by sand and permanent mold casting processes. The squeeze casting was performed using a hydraulic press and 200°C preheated steel die at 120MPa. The microstructural evaluations and hardness variations were measured. The thermal analyzer technique was used to determine the solidification cooling curve and solidified phases. Result exhibited that the microstructure of the alloy was refined and modified by SQC compared by the sand mold and the permanent mold casting. In addition, the shrinkage defects were severely decreased. The intermetallic phases, the primary silicon and eutectic silicon particles were refined. The quantitative analyses of microstructures showed that the squeeze casting decreased the average area of primary silicon particles and its aspect ratio in amount of 74% and 17% respectively compared with sand casting. Also by using SQC, the hardness of the alloy increased to 30 and 18% compared to sand and permanent casting methods respectively.

Keywords:

Squeeze casting,
A390 alloy,
Solidification
microstructure,
Hardness,
Primary silicon.

Journal homepage: www.foundingjournal.ir

Please cite this article using:

Hassasi S.A., Abbasi M., Hosseiniipour S.J., Investigation of Solidification Microstructure of A390 Aluminum Alloy Manufactured by Squeeze Casting Process, in Persian, Founding Research Journal, 2018, 2(1) 1-10.

DOI: 10.22034/FRJ.2018.113170.1018

* Corresponding Author:

Majid Abbasi, Associate Professor

Address: Faculty of Materials and Industrial Engineering, Babol Noshirvani University of Technology, Iran,
P.O. Box 47148-71167, Tel.: +98 11 35501806, Fax: +98 11 35501801.

E-mail: abbasim@nit.ac.ir

پژوهشنامه ریخته‌گری

ریزساختار انجمادی آلیاژ آلمینیم A390 تولید شده به روش ریخته‌گری کوبشی

سید عباس حصاصلی^۱، مجید عباسی^{۲*}، سید جمال حسینی پور^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده مهندسی مواد و صنایع دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل، Hasasabbas@gmail.com

۲- دانشیار، دانشکده مهندسی مواد و صنایع دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل، abbasim@nit.ac.ir (نویسنده مکاتبه کننده)

۳- دانشیار، دانشکده مهندسی مواد و صنایع دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل، j.hosseini@nit.ac.ir

چکیده:

دریافت: ۱۳۹۶/۱۱/۲۵

پذیرش: ۱۳۹۷/۰۱/۱۷

در این پژوهش، اثر فرایند ریخته‌گری کوبشی بر ریزساختار انجمادی، عیوب ریختگی و سختی آلیاژ A390 مورد بررسی قرار گرفته و با روش‌های ریخته‌گری در ماسه و قالب فلزی مقایسه شده است. برای ریخته‌گری کوبشی از یک پرس و قالب فلزی پیش‌گرم شده تا ۲۰۰ درجه سانتیگراد تحت فشار ۱۲۰ MPa استفاده شد. بررسی‌های ریزساختاری و سختی‌سنجی انجام شد. از دستگاه آنالیز حرارتی برای ارزیابی منحنی‌های سرد شدن مذاب و تحلیل فازی استفاده شد. نتایج نشان داد که ریزساختار این آلیاژ در شرایط ریخته‌گری کوبشی نسبت به روش‌های ریخته‌گری در ماسه و ریزه اصلاح و ظرفیت‌تر شده و عیوب‌های انقباضی به شدت کاهش یافته است. در شرایط ریخته‌گری کوبشی، مساحت ذرات سیلیسیم اولیه و طول تیغه‌های سیلیسیم یوتکتیک کوچک‌تر و کمتر شده است. ارزیابی‌های کمی نشان داد که روش ریخته‌گری کوبشی در مقایسه با دو روش ریخته‌گری در ماسه سبب کاهش متوسط مساحت و نسبت طول به عرض ذرات سیلیسیم‌های اولیه به ترتیب به میزان‌های ۷۴ و ۱۷ درصد شده است. همچنین سختی این آلیاژ در روش ریخته‌گری کوبشی در مقایسه با روش‌های ماسه‌ای و قالب فلزی به ترتیب به میزان ۳۰ و ۱۸ درصد افزایش یافته است.

واژه‌های کلیدی:
ریخته‌گری کوبشی،
آلیاژ A390،
ریزساختار انجمادی،
سختی،
سیلیسیم اولیه.

۱- مقدمه
ساختار درشت دانه و دانه‌های ستونی افت شدیدی نشان می‌دهد^[۱]. در روش ریخته‌گری در قالب فلزی به دلیل ضربی انتقال حرارت بالاتر قالب فلزی نسبت به ماسه، فلز مذاب، در حین انجماد در معرض مادون انجماد بالاتری قرار گرفته و سرعت انجماد بیشتر است. در نتیجه، ریزساختار طریفتر شده و مقدار و اندازه عیوب انجمادی کمتر می‌شود^[۲]. با این حال، جدایش، ریزمک‌های انقباضی و یا گازی، شکل نامناسب برخی از فازها و ترکیبات بین‌فلزی در این روش موجب افت خواص مکانیکی آلیاژ نسبت به روش‌هایی مانند ریخته‌گری تحت‌فشار می‌شود^[۳].

در حال حاضر، روش پیشرفته‌ی دیگری موسوم به ریخته‌گری کوبشی برای تولید قطعات از جنس آلیاژ‌های سبک مانند آلمینیم، منیزیم و روی توسعه یافته است^[۴]. در این روش که به نام آهنگری فلز مذاب نیز شناخته می‌شود، فشارکوبش توسط یک پرس تا آخرین مراحل

در تولید قطعات به روش ریخته‌گری، عیوبی مانند مکهای انقباضی و گازی، جدایش و ترک و بازده ریختگی پایین به علت وزن بالای راه‌گاه و تغذیه، کیفیت محصول و بهره‌وری فرایند تولید را کاهش می‌دهد^[۵]. راه‌های متنوعی از جمله استفاده از جوانه‌زا، بهساز و یا افزایش سرعت سرد شدن مذاب در قالب، فناوری خلاء یا اعمال فشار به منظور بهبود کاهش عیوب، اصلاح ریزساختار و بهبود خواص مکانیکی استفاده می‌شود^[۶]. روش ریخته‌گری در ماسه یکی از روش‌های مرسوم تولید قطعات است که برای تولید قطعات مختلف از جنس آلیاژ‌های آهنی و غیرآهنی با وزن چند گرم تا چندین تن مورد استفاده قرار می‌گیرد^[۷]. با افزایش وزن قطعات و یا استفاده از آلیاژ‌هایی با دامنه انجماد طولانی، مقدار تخلخل‌ها و سایر عیوب در این روش به شدت افزایش می‌یابد و خواص مکانیکی به دلیل حضور

به قالب ماسه‌ای بوده است. همچنین نمونه‌های ریخته‌گری کوبشی بدون استفاده از بهساز دارای شکل ریزساختاری مشابه ولی اندازه کوچکتری نسبت به نمونه‌های ریخته‌گری در ماسه بوده است. بریتلن^[۱۹] با بررسی ریزساختار حاصل نمونه‌های کوبشی و ریخته‌گری در مورد آلیاژ هیپویوتکنیک A356 نشان داد که ریزساختار این آلیاژ در حالت ریخته‌گری در ماسه شامل دندربیت‌های درشت فاز آلفا و مقدار ریزتلخلخلهای بسیار زیادی در فضای بین این دندربیت‌ها بوده است، این در حالی است که در نمونه‌های ریخته‌گری کوبشی، ریزساختار حاصل به نحو مطلوبی ظرفیت‌تر شده است. همچنین مقدار ریزتلخلخلهای به مقدار محسوسی کاهش یافت. علی‌رغم بررسی‌های زیادی که در زمینه ریزساختار و خواص مکانیکی آلیاژهای هیپویوتکنیک آلمینیم-سیلیسیم صورت گرفته است، ولی تعداد پژوهش‌های صورت گرفته در زمینه تاثیر فرایند ریخته‌گری کوبشی بر آلیاژهای هایپریوتکنیک بسیار پایین است که بررسی دقیق آن الزاماً به نظر می‌رسد. در این پژوهش، اثر فرایند ریخته‌گری کوبشی بر ریزساختار و سختی آلیاژ هایپریوتکنیک A390 مورد ارزیابی و مقایسه با دو روش ریخته‌گری ثقلی (ماسه‌ای و قالب فلزی یا ریژه) قرار گرفته است.

۲- مواد و روش تحقیق

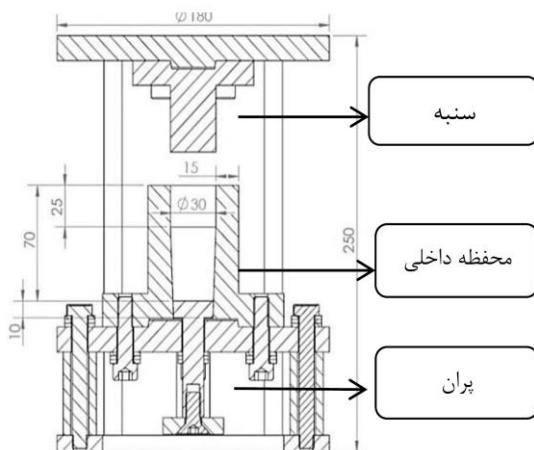
برای ریخته‌گری از شمش آلیاژ A390 شرکت ایرالکو استفاده شد که نتایج آنالیز اسپکترومتری آن در جدول^(۱) نشان داده شده است. شمش‌ها در داخل بوته گرافیتی یک کیلوگرمی و به سپله کوره مقاومتی در دمای 220°C ذوب شده و سپس توسط کاورال مورد گاززادایی قرار گرفت. سپس بوته به داخل کوره انتقال یافته و به مدت ۳۰ دقیقه در دمای 220°C نگه داشته شده تا هم‌دما شود. لازم به ذکر است که انتخاب دمای فوق‌ذوب با توجه به دمای خط مایع اندازه‌گیری شده توسط ترموموپل نوع K مستقر در ارتفاع ۲۰ میلی‌متری نسبت به سطح قالب و دستگاه آنالیز حرارتی با دقت 1°C صورت گرفت.

از فولاد ابزار گرم‌کار H13 با محفظه استوانه‌ای به قطر ۳۰ میلی‌متر و ارتفاع ۶۰ میلی‌متر برای ریخته‌گری قالب فلزی و ریخته‌گری کوبشی استفاده شد. قالب با المنت تا دمای 200°C مورد پیش‌گرم قرار گرفته است. از گرافیت کلوجیدی به منظور روان‌کاری قالب و از یک دستگاه پرس

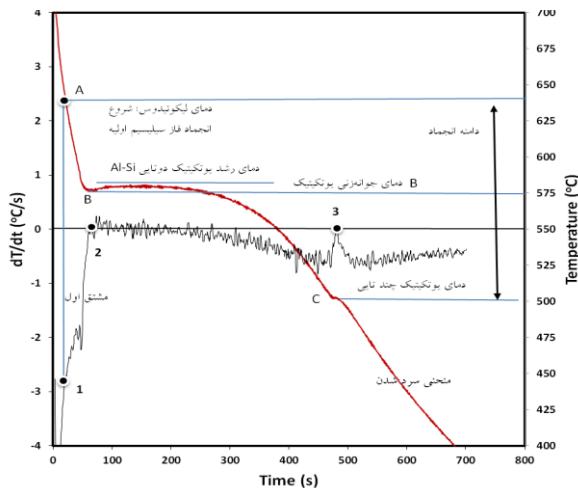
انجامدی بر روی فلز ریخته‌شده در قالب فلزی اعمال می‌شود که این فشار کوبش موجب تسريع فرایند انجامد، حذف فاصله هوایی بین دیواره قالب و فلز مذاب و همچنین حذف تخلخلهای گازی و انقباضی می‌شود^[۱۰]. از جمله مزایای این روش، کیفیت سطحی بسیار بالا، امکان تولید قطعات نزدیک به شکل نهایی، عدم نیاز به سیستم راهگاهی و تغذیه و همچنین قابلیت تولید قطعات با وزن و اندازه مختلف با بازده ریختگی بالا است^[۱۱]. از این‌رو، دو راهبرد اقتصادی (تولید با بهره‌وری بالا) و کیفی (تولید محصولات ریختگی با کیفیت متالورژیکی بالا) موجب می‌شود که توسعه روش ریخته‌گری کوبشی با جدیت بیشتری دنبال شود.

در میان آلیاژهای مختلف، آلیاژهای آلمینیم-سیلیسیم به دلیل خواصی همچون نسبت استحکام به وزن مناسب، هدایت حرارتی بالا، قابلیت ریخته‌گری عالی، قابلیت جوش‌پذیری مناسب، مقاومت به سایش مناسب دارای جذابیت‌های صنعتی زیاد است^[۱۲] و توسط تمامی روش‌های مذکور در صنایع مختلف از جمله هوایی و نظامی بطور گسترده‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرد^[۱۳] ولی دامنه انجامدی بسیار زیاد برخی از آلیاژهای این گروه، منجر به تشکیل تخلخلهای بسیار زیادی در قطعات حاصل می‌نماید که منجر به افت بسیار شدید برخی از خواص مکانیکی مانند استحکام کششی و درصد ازدیاد طول می‌گردد^[۱۴]. مهم‌ترین متغیرهایی موثر بر ریزساختار نهایی قطعات ریختگی عبارتند از ترکیب شیمیایی، شرایط انجامدی و عملیات حرارتی و مهم‌ترین پارامترهای انجامدی تاثیرگذار، شبیه دمایی، سرعت انجامد و دامنه انجامدی است^[۱۵]. در این میان، فاصله بین دندربیت‌ها بعد از اندازه دانه فاز اولیه و مورفولوژی یوتکنیک، بیشترین تاثیر را بر روی خواص مکانیکی نهایی آلیاژهای آلمینیم-سیلیسیم خواهد داشت^[۱۶].

نتایج مالکی و همکاران^[۱۷]، بر روی آلیاژ هیپویوتکنیک LM13، نشان داد که فشار کوبش مهم‌ترین پارامتر تاثیرگذار بر ریزساختار و خواص مکانیکی آلیاژ است ولی به منظور حذف کامل تخلخلهای انقباضی اعمال فشار کوبش در سطح بیش از 10^6 MPa الزاماً است. تحقیقات اسماعیلی^[۱۸]، بر روی آلیاژ یوتکنیک آلمینیم-سیلیسیم بهسازی شده و نشده نشان داد که ساختار یوتکنیک حاصل از فرایند ریخته‌گری کوبشی دارای ظرافت بیشتری نسبت

شکل ۱- نقشه قالب ریخته‌گری کوبشی (ابعاد به میلیمتر)

شکل ۲- نمودار سردشدن آلیاژ A390 ریخته‌گری شده در قالب ماسه‌ای و مشتق اول آن نسبت به زمان

۳- نتایج و بحث

۳-۱- آنالیز حرارتی و ریزساختار ریختگی آلیاژ A390

شکل (۲)، نمودار سردشدن آلیاژ A390 در ماسه را نشان می‌دهد. در این نمودار، هم تغییرات دما و هم مشتق آن بر حسب زمان رسم شده است. مشاهده می‌شود که انجاماد این آلیاژ در نقطه A و در دمای 644°C با تشکیل فاز سیلیسیم اولیه آغاز می‌شود و سپس استحاله یوتکتیک آلمینیم-سیلیسیم در نقطه B و در دمای 569°C و در دمای 571°C (بالاترین دمای یوتکتیک سیلیسیم) تمام می‌شود. مذاب باقیمانده با کاهش دما تحت دو نوع انجاماد یوتکتیک آلمینیم با Al_2Cu و Mg_2Si و به ترتیب در دمای 542°C و 522°C قرار می‌گیرد و سرانجام در نقطه C، انجاماد

هیدرولیک با ظرفیت اسمی ۲۰ تن برای ریخته‌گری کوبشی استفاده شد. در شکل (۱)، تجهیزات فرایند ریخته‌گری کوبشی و هندسه قالب نشان داده شده است. در ۳۰ ثانیه (به صورت تجربی، به ازای هر یک میلیمتر ضخامت قطعه، مدت یک ثانیه در نظر گرفته شد) روی نمونه اعمال شد. محل نمونه‌گیری برای متالوگرافی و سختی‌سنجی به فاصله ۲۰ میلی‌متری از سطح پایینی نمونه بوده است. نمونه ریخته‌گری در ماسه به روش قالب‌گیری تر (ماسه سیلیسی) با چسب بنتونیت و آب) و به اندازه نمونه قالب فلزی تهیه شد. منحنی سرد شدن نمونه ریخته‌گری شده در ماسه به وسیله یک دستگاه آنالیز حرارتی با نرخ نمونه‌برداری ۴ داده بر ثانیه رسم شده است. از مشتق اول نمودار تغییرات دما بر حسب زمان دماهای بحرانی انجاماد این آلیاژ شناسایی شده است.

متالوگرافی تمامی نمونه‌ها بعد از آماده‌سازی و پولیش با محلول $190 \text{ ml H}_2\text{O}, 2\text{ml HF}, 3\text{ml HCl}, 5\text{ml kellers HNO}_3$ صورت گرفته است. آزمون سختی‌سنجی توسط دستگاه مدل SCTMC به روش برینل با نیروی ۳۰ کیلوگرم و با گلوله به قطر $2/5$ میلیمتر و طبق استاندارد E10 با ۱۰ بار تکرار از لبه تا مرکز نمونه انجام شد. بررسی‌های ریزساختاری توسط میکروسکوپ نوری (MDS Philips مدل 120A-NJF و میکروسکوپ الکترونی روبشی XL30 در بزرگنمایی‌های مختلف صورت گرفت. همچنین به منظور بررسی مک‌های انقباضی درشت از میکروسکوپ استریو DeWinter استفاده شده است. آنالیز ریزساختاری شامل مساحت ذرات سیلیسیم اولیه و نسبت طول به عرض این ذرات که به عنوان فاکتور شکل شناخته می‌شود در تعداد ۲۰ تصویر از لبه تا مرکز نمونه اندازه‌گیری و با نرم‌افزار تحلیل تصاویر ریزساختاری MIP4 مورد ارزیابی قرار گرفته است.

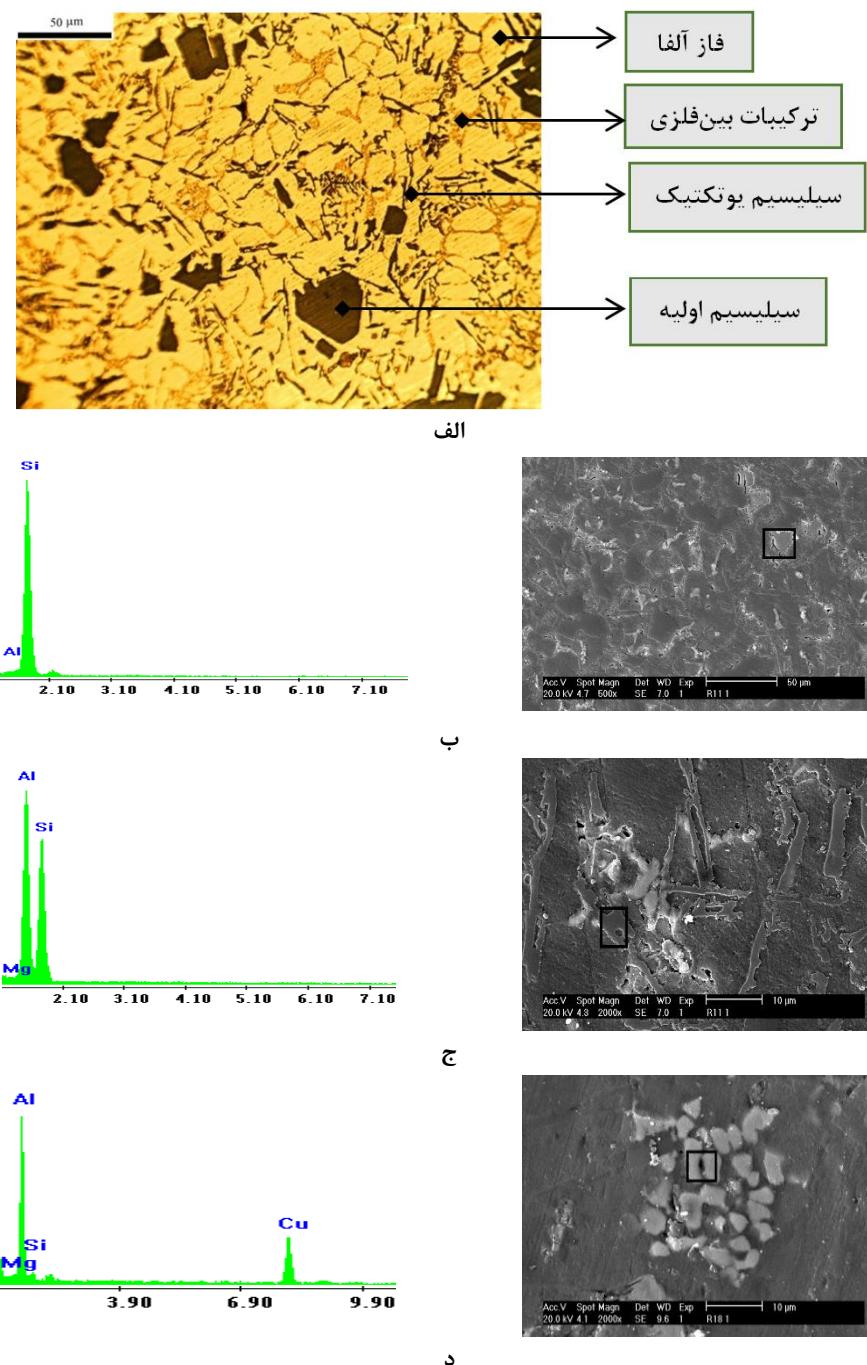
جدول ۱- ترکیب شیمیایی اسپکترومتری آلیاژ A390 استفاده شده در این تحقیق و محدوده استاندارد (بر حسب درصد وزنی).

عنصر	Zn	Mn	Mg	Cu	Fe	Si	Al
مورد استفاده	-/۰.۸	۰/۳۰	۰/۲۰	۵/۱۰	۰/۵۱	۱۷/۱۹	باقیمانده
استاندارد ASTM	۰/۱۰	۰/۱۰	-۰/۴۵ ۰/۶۵	۵-۴	-- ۰/۵	-۱۶ ۱۸	باقیمانده

زمینه فاز غنی از آلمینیم مشهود است. مشاهده می‌شود که ریزاساختار شامل سیلیسیم اولیه درشت و بی قاعده با گوشه‌های تیز می‌باشد [۲۱]. اندازه، توزیع و مورفولوژی ذرات سیلیسیم و ترکیبات بین‌فلزی (غنی از مس و منیزیم) از جمله مهم‌ترین مشخصه‌های ریزاساختاری در آلیازهای آلمینیم-سیلیسیم هایپریوتکتیک است [۲۲].

یوتکتیک Al_2Cu در 505°C (دماهی سالیدوس) تمام می‌شود [۲۰].

شکل (۳)، تصاویر میکروسکوپی از ریزاساختار ریختگی آلیاز A390 در شرایط ریخته‌گری در ماسه از ریختگی مختلف آن را نشان می‌دهد. وجود ذرات درشت و گوشه‌دار سیلیسیم اولیه، تیغه‌های سیلیسیم یوتکتیک و ترکیبات بین‌فلزی در

شکل ۳- ریزاساختار انجامادی آلیاز A390 ریخته‌گری شده در ماسه از: (الف) میکروسکوپ نوری، و الکترونی از (ب) سیلیسیم اولیه، (ج) سیلیسیم یوتکتیک و (د) ترکیب بین‌فلزی Al_2Cu

کاهش دهد [۲۴، ۲۳]. راه کارهای متعددی برای رفع این عیب، مطرح است که از آن جمله، استفاده از روش‌های شکل‌دهی در محدوده نیمه جامد و ریخته‌گری کوبشی است [۲۵]. اندازه و مورفولوژی تخلخل‌ها به مقدار بسیار زیادی به نرخ انجاماد و مقدار گازهای موجود در داخل مذاب بستگی دارد. به نحوی که با کاهش نرخ سرد شدن و افزایش فاصله بین دندربیت‌ها، این تخلخل‌ها در فضای بین بازوهای دندربیتی فرعی به دام افتاده و مقدار آن‌ها کاهش و در مقابل اندازه آنها بزرگتر خواهد شد [۵].

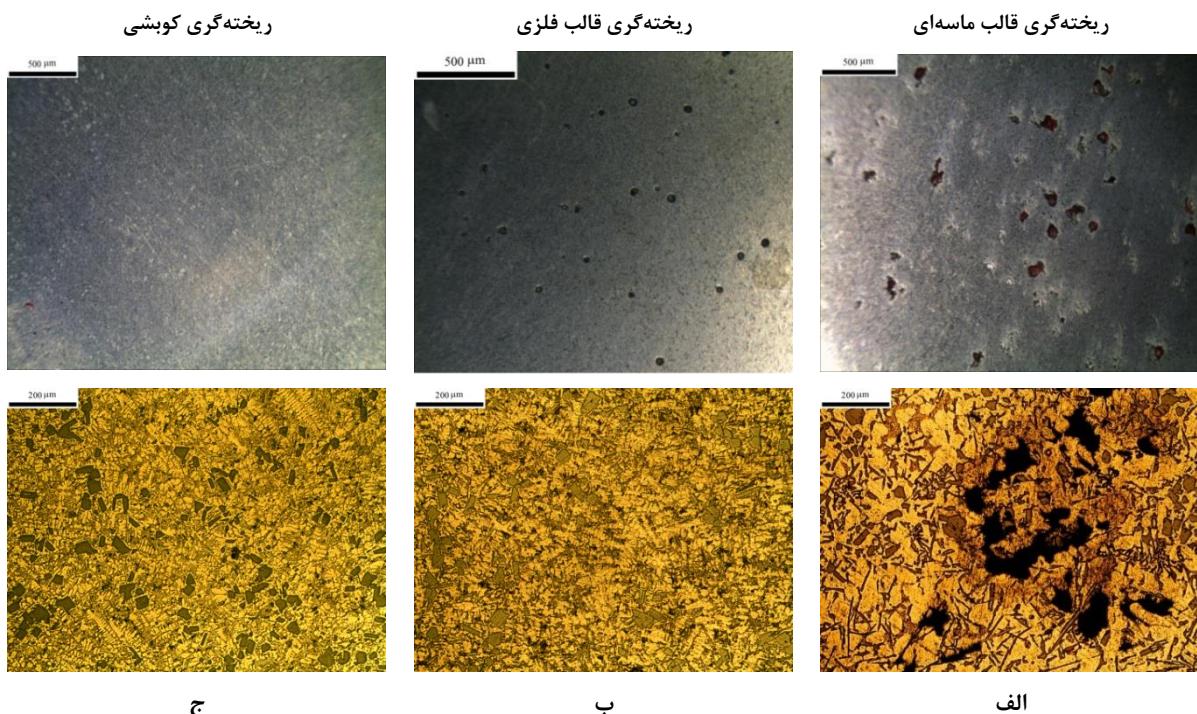
۳-۳- ارزیابی ریزساختار انجامادی در روش‌های مختلف ریخته‌گری

در شکل (۵)، تصاویر میکروسکوپ نوری از ریزساختار آلیاژ A390 در شرایط مختلف ریخته‌گری نشان داده شده است. مشاهده می‌شود که ریزساختار نمونه‌های ریخته‌گری کوبشی، اختلاف چشم‌گیری از نظر ظرفات ریزساختار، شامل فاز سیلیسیم اولیه، سیلیسیم یوتکتیک و فاز آلفا دارد. همچنین مقدار تخلخل‌های انقباضی به مقدار قابل ملاحظه‌ای کاهش یافته است. در ادامه، ارزیابی این تغییرات ریزساختاری به تفکیک ارائه می‌شود.

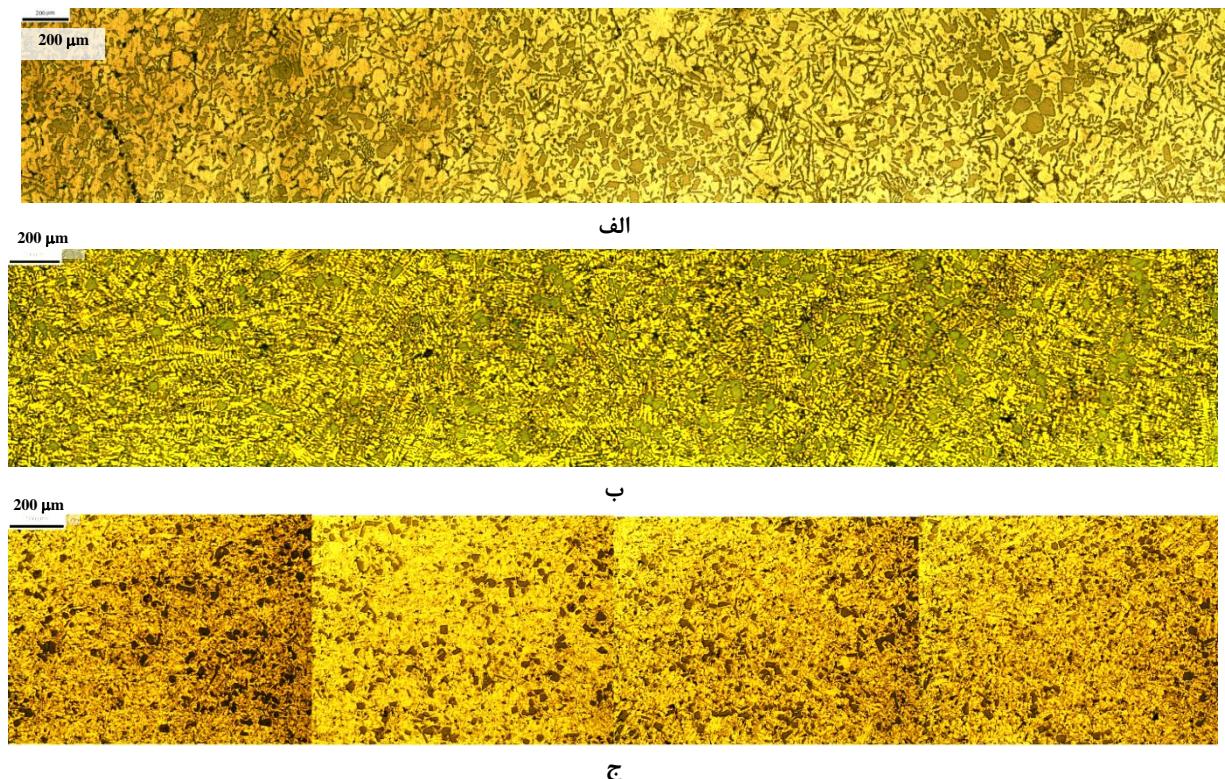
۲-۲- ارزیابی مک‌های انقباضی در ریزساختارهای

Rیخته‌گری آلیاژ A390

شکل (۴)، تصاویر میکروسکوپ‌های استریو (ماکرو) و نوری (میکرو) از توزیع مک‌های انقباضی را در نمونه‌های ریختگی مختلف نشان می‌دهد. مشاهده می‌شود که در نمونه ریخته‌گری کوبشی شده، تخلخل‌های انقباضی نسبت به نمونه‌های قالب ماسه‌ای و قالب فلزی کاهش زیادی داشته و تقریباً ناچیز است. بنابراین استفاده از فرایند ریخته‌گری کوبشی موجب کاهش چشم‌گیر مقدار، اندازه و اصلاح مورفولوژی تخلخل‌های انقباضی در ریزساختار نمونه‌ها نسبت به قالب ماسه‌ای و قالب فلزی شده است. بر اساس آنالیز حرارتی نشان داده شده در شکل (۲)، می‌توان نتیجه گرفت که آلیاژ هایپریوتکتیک A390 با انجاماد پردازمه و خمیری به میزان 139°C (در محدوده $50.5\text{--}64.4^{\circ}\text{C}$) است. بنابراین می‌توان انتظار داشت که در شرایط ریخته‌گری ثقلی، مک‌های انقباضی زیادی در آن تشکیل شود [۲۰]. دامنه انجاماد زیاد، هم سیالیت آلیاژ را کاهش می‌دهد و هم شرایط تشکیل ریز مک‌های انقباضی را بیشتر فراهم می‌کند. بنابراین مشکل بزرگ این آلیاژ، مقدار زیاد مک‌های انقباضی در شرایط انجاماد ثقلی است که استحکام، درصد ازدیاد طول نسبی و مقاومت به سایش را می‌تواند

شکل ۴- تصاویر میکروسکوپ‌های استریو و نوری از وضعیت مک‌های انقباضی در ریزساختار نمونه‌های تولید شده به روش:
الف) ریخته‌گری قالب ماسه‌ای (ب) ریخته‌گری قالب فلزی (ج) ریخته‌گری کوبشی

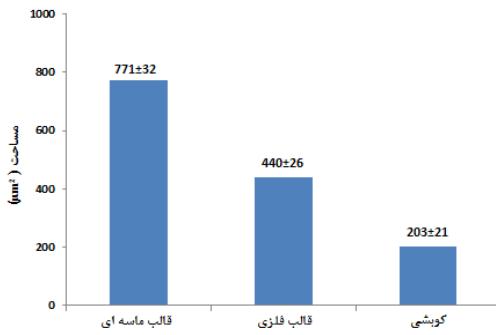

شکل ۵- تصاویر ریزساختار از میکروسکوپ نوری: (الف) ریخته‌گری در قالب ماسه‌ای، (ب) ریخته‌گری در قالب فلزی و (ج) ریخته‌گری کوبشی (هز تصویر از کنار هم گذاشتن ۴ تصویر متوالی حاصل شده است)

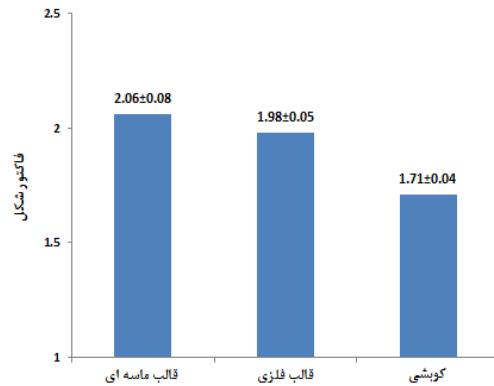
اعمال فشار در حین انجاماد موجب افزایش دمای نقطه یوتکتیک و انتقال نمودار به سمت عنصر سیلیسیم خواهد گردید (به عبارت دیگر نقطه یوتکتیک در نمودار فازی آلومنیوم-سیلیسیم با اعمال فشار به مقدار سیلیسیم بیشتر منتقل می‌شود) و از این طریق، پایداری فاز غنی از آلومنیوم افزایش خواهد یافت و موجب کاهش کسر سطحی فاز سیلیسیم اولیه در نمونه‌های کوبشی خواهد گردید [۲۲].

۱-۳-۲-۳-۳ اثر روش ریخته‌گری بر انجاماد یوتکتیک در شکل (۸)، نمودار اندازه متوسط تیغه‌های یوتکتیک سیلیسیم در روش‌های مختلف ریخته‌گری نشان داده شده است. مشاهده می‌شود که استفاده از فرایند ریخته‌گری کوبشی موجب کاهش طول تیغه‌های یوتکتیک سیلیسیم به میزان ۶۰ درصد نسبت به نمونه قالب ماسه‌ای و ۴۳ درصد نسبت به نمونه قالب فلزی شده است. از آنجایی که افزایش نرخ سرد شدن هم بر روی ظرفت دندربیت‌های فاز آلفا و هم بر یوتکتیک سیلیسیم تاثیرگذار خواهد بود، اعمال فشار موجب اصلاح ریزساختار فاز یوتکتیک سیلیسیم شده است [۲۴].

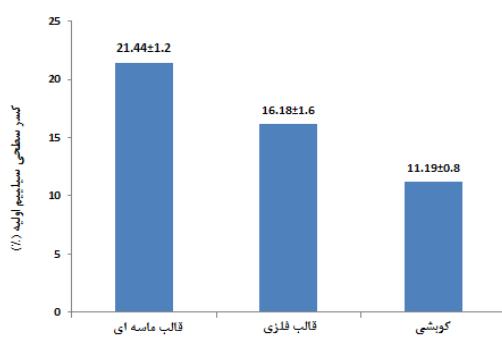
۱-۳-۳-۳ اثر روش ریخته‌گری بر فاز سیلیسیم اولیه در شکل (۶)، ریزساختار نمونه‌های ریخته‌گری شده تحت شرایط مختلف نشان داده شده است. بر این اساس، در شکل (۷)، نتایج آنالیز تصویری این ریزساختارها در خصوص میزان سیلیسیم اولیه نشان داده شده است. مشاهده می‌شود که در نمونه‌ی ریخته‌گری کوبشی، متوسط مساحت ذرات سیلیسیم، ۷۴ درصد نسبت به نمونه قالب ماسه‌ای و ۵۴ درصد نسبت به نمونه قالب فلزی کاهش یافته است. همچنین فاکتور شکل ذرات سیلیسیم نیز به مقدار ۱۷ درصد نسبت به نمونه قالب ماسه‌ای و ۱۴ درصد نسبت به نمونه قالب فلزی کاهش یافته است. استفاده از فرایند ریخته‌گری کوبشی بر کسر سطحی فاز سیلیسیم نیز تاثیرگذار بوده است به نحوی که کسر سطحی این فاز ۴۹ درصد نسبت نمونه قالب ماسه‌ای و ۳۱ درصد نسبت به نمونه قالب فلزی کاهش یافته است. یکی از مهم‌ترین دلایل بهبود ریزساختار در نمونه‌ی ریخته‌گری کوبشی، افزایش ضربی انتقال حرارت به دلیل اعمال فشار حین انجاماد و متعاقباً حذف فاصله هوایی بین دیواره قالب و فلز منجمد شده است [۲۱].

الف

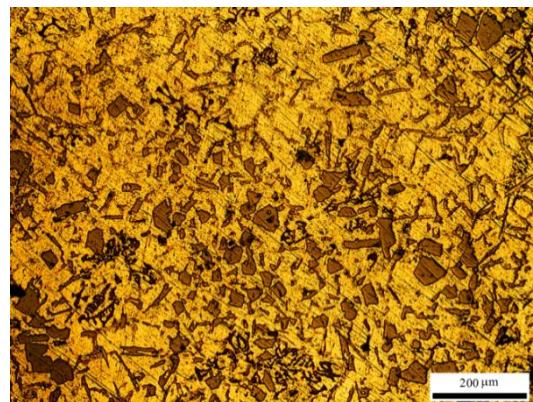
ب

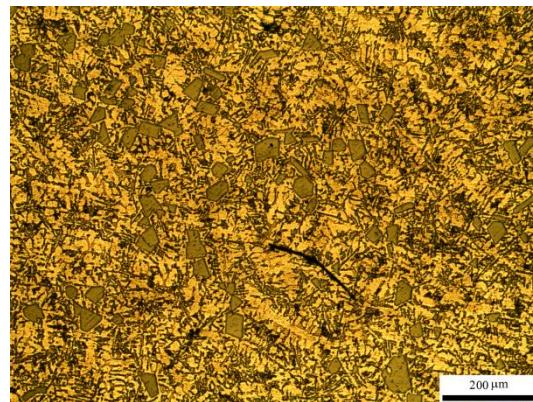
ج

شکل ۷- نمودار مشخصه‌های فاز سیلیسیم اولیه در روش‌های مختلف ریخته‌گری؛ (الف) متوسط مساحت، (ب) فاکتور شکل و (ج) کسر سطحی فاز سیلیسیم اولیه

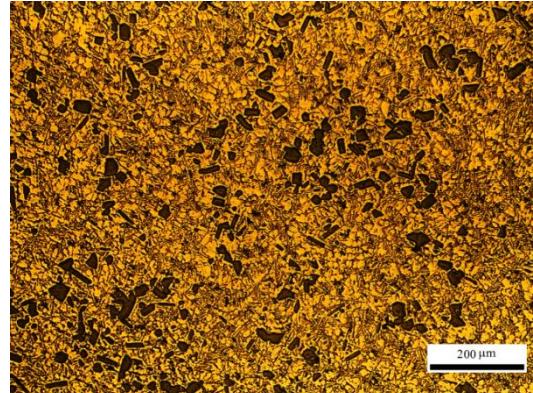
انجماد بی‌قاعده در سیستم آلومینیم- سیلیسیم است. بنابراین افزایش فشار بیرونی حین انجماد آلیاژ مذکور، شرایط تشکیل سیلیسیم را دشوار می‌کند و در نتیجه، متوسط اندازه ذرات سیلیسیم یوتکتیک کاهش می‌یابد. ناهمسانگردی در رشد سیلیسیم در یکسری از جهت‌گیری‌های خاص منجر به این خواهد شد که ریزساختار حاصل از این استحاله، اغلب به صورت ورقه‌های ضخیم با مورفولوژی نامناسب باشد، که در نهایت به افت

الف

ب

ج

شکل ۶- تصاویر ریزساختار میکروسکوپ نوری از نمونه‌ها در روش‌های مختلف ریخته‌گری؛ (الف) ماسه‌ای، (ب) ریزه، و (ج) کوبشی

در بخش قبل به اثر فشار بر تغییرات نقطه یوتکتیک به دمای بالاتر و سیلیسیم اشاره شد. از طرف دیگر، انجماد فاز یوتکتیک در آلیاژهای آلومینیم- سیلیسیم به دلیل حضور فاز صفحه‌ای^۱ سیلیسیم در کنار فاز دندرتی آلفا غنی از آلومینیم به صورت بی‌قاعده است [۲۳]. همچنان انجماد سیلیسیم، با افزایش حجم در مذاب خواهد بود و نتیجه آن

^۱ Faceted

۴- نتیجه‌گیری

- ۱- ریزاساختار انجمادی آلیاژ A390 شامل سیلیسیم اولیه، سیلیسیم یوتکتیک، فاز آلفا و ترکیبات بین فلزی است که با استفاده از فرایند ریخته‌گری کوبشی نسبت به روش‌های ریخته‌گری در قالب فلزی و ماسه‌ای، اصلاح و به شدت ظرفیتر می‌شود.
- ۲- اندازه متوسط ذرات سیلیسیم در نمونه‌های کوبشی به میزان $54\text{ }\mu\text{m}$ درصد نسبت به نمونه‌های قالب فلزی و $74\text{ }\mu\text{m}$ درصد نسبت به نمونه‌های ریخته‌گری در ماسه کاهش یافته و همچنین نسبت طول به عرض ذرات سیلیسیم در آن $14\text{ }%$ درصد نسبت به نمونه قالب فلزی و $17\text{ }%$ درصد نسبت به نمونه ریخته‌گری در ماسه کاهش یافته است.
- ۳- طول تیغه‌های سیلیسیم یوتکتیک در روش ریخته‌گری کوبشی نسبت به روش‌های قالب ماسه‌ای و فلزی به ترتیب به میزان $85\text{ }%$ و $61\text{ }%$ درصد کاهش یافته است. به همین ترتیب، متوسط مساحت ذرات فاز آلفا به میزان $41\text{ }%$ و $31\text{ }%$ درصد کاهش یافته است.
- ۴- میزان ریزمک‌های انقباضی و گازی در ریزاساختار ریختگی آلیاژ آلمینیم A390 تابعی از روش ریخته‌گری است. به گونه‌ای که این میزان در روش ریخته‌گری کوبشی بسیار ناچیز و قابل صرف‌نظر و در ریخته‌گری ماسه به مقدار بسیار زیاد و همچنین دارای ابعاد بزرگتری نسبت به ریخته‌گری قالب فلزی است.
- ۵- سختی نمونه‌های ریخته‌گری کوبشی، $30\text{ }%$ درصد بیشتر از نمونه‌های ریخته‌گری در ماسه و $18\text{ }%$ درصد بیشتر از نمونه‌های قالب فلزی است.

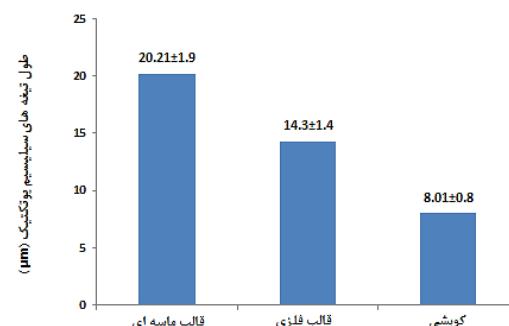
مراجع

- [1] Ghomashchi M., Vikhrov A., Squeeze casting: An overview, *Journal of Material Processing Technology*, 2000, 101(1-3) 1-9.
- [2] Ceschini L., Morri A., Gamberini A., Messieri S., Correlation between ultimate tensile strength and solidification microstructure for the sand cast A357 aluminium alloy, *Material and Design*, 2009, 30(10) 4525-4531.
- [3] Hu X., Ai F., Yan H., Influences of pouring temperature and cooling rate on microstructure and mechanical properties of casting Al-Si-Cu aluminum alloy, *Acta Metallurgica Sinica*, 2012, 25(4) 272-278.
- [4] Kaprano P., Carney C., Pola A., Jolly M., Advanced casting methodologies: Investment casting, centrifugal casting, squeeze casting, metal spinning, and batch casting, *Comprehensive Materials Processing*, 2014, 5, 39-67.
- [5] Linder J., Axelsson M., Nilsson H., Influence of porosity on the fatigue life for sand and permanent

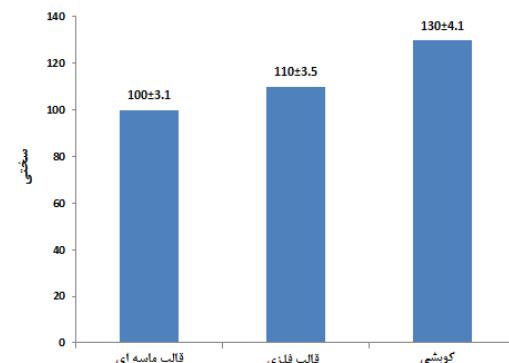
شدید خواص مکانیکی در این آلیاژها منجر می‌شود، لازم به ذکر است مورفولوژی کشیده و ضخیم این فاز ترد می‌تواند به عنوان مکانی برای تمرکز و اشاعه ترک عمل نماید و بنابراین تمایل به شکست ترد را در آلیاژ افزایش دهد[۲۳].

۴-۳- اثر روش ریخته‌گری بر سختی

تغییرات سختی نمونه‌های مختلف در شکل (۹) نشان داده شده است. مشاهده می‌شود که سختی نمونه‌های ریخته‌گری کوبشی (HB ۱۳۰) به میزان $30\text{ }%$ درصد بیش از نمونه‌های ریخته‌گری در ماسه (HB ۱۰۰) و به میزان $18\text{ }%$ درصد بیشتر از نمونه‌های قالب فلزی (HB ۱۱۰) است. این موضوع به دلیل ریزاساختار ظرفیتر، حاصل از سرعت سرد شدن بیشتر در نمونه‌های ریخته‌گری کوبشی و کاهش عیوب ریختگی است که در بخش قبل به آن اشاره شده است. همچنین در نمونه‌های قالب دائمی، میزان سختی بالاتر از نمونه‌های ریخته‌گری در قالب ماسه‌ای بوده است که اختلاف در سرعت انجماد می‌تواند مهم‌ترین عامل تأثیرگذار بر نتایج حاصل باشد.

شکل ۸- نمودار اندازه متوسط تیغه‌های سیلیسیم یوتکتیک در روش‌های مختلف ریخته‌گری

شکل ۹- نمودار تغییرات سختی آلیاژ A390 تولید شده به روش‌های مختلف ریخته‌گری

- [22] Li B., Zhang Z.F., Wang Z.G., Xu J., Zhu Q., Effect of heat treatment on microstructure and mechanical properties of A390 alloy, *Advanced Materials Research*, 2013, 654, 1049–1053.
- [23] Zamani M., Al-Si Cast Alloys: Microstructure and Mechanical Properties at Ambient and Elevated Temperature Al-Si Cast Alloys, *Licentiate Thesis*, 2015.
- [24] حمیدی ا., ثقفیان ح., بررسی ریزساختار و خواص سایشی نانوکامپوزیت A356/Al₂O₃ به روش ریخته‌گری همزدنه، پژوهشنامه ریخته‌گری، ۱۳۹۶، ۱(۱) ۶۸-۵۹.
- mould cast aluminium, *International Journal of Fatigue*, 2006, 28, 1752–1758.
- [6] نوری ا., حسن‌نژاد ح., بررسی جوانه‌زایی آلیاژهای آلمینیم با افزودن جوانه‌زایی Al5TiB1، *Al5TiB1، ریخته‌گری*، ۱۳۹۵، ۱۱۳، ۴۰-۴۴.
- [7] Haque M.M., Maleque M.A., Effect of process variables on structure and properties of aluminium – silicon piston alloy, *Journal of Materials Processing Technology*, 1998, 77, 122–128.
- [8] Bin S.B., Xing S.M., Tian L.M., Zhao N., Li L., Influence of technical parameters on strength and ductility of AlSi9Cu3 alloys in squeeze casting, *Transaction of Nonferrous Metals Society of China*, 2013, 23(4) 977–982.
- [9] Khodaverdizadeh H., Niroumand B., Effects of applied pressure on microstructure and mechanical properties of squeeze cast ductile iron, *Material and Design*, 2011, 32(10) 4747–4755.
- [10] Abou El-khair M.T., Microstructure characterization and tensile properties of squeeze-cast AlSiMg alloys, *Materials Letters*, 2005, 59(8–9) 894–900.
- [11] Yang L.J., The effect of casting temperature on the properties of squeeze cast aluminium and zinc alloys, *Journal of Materials Processing Technology*, 2003, 140(1–3) 391–396.
- [12] Hekmat-Ardakan A., Liu X., Ajersch F., Chen X.G., Wear behaviour of hypereutectic Al-Si-Cu-Mg casting alloys with variable Mg contents, *Wear*, 2010, 269(9–10) 684–692.
- [13] Ye H., An overview of the development of Al-Si-alloy based material for engine applications, *Journal of Materials Engineering and Performance*, 2003, 12(3) 288–297.
- [14] Savas M.A., Altintas S., Effects of squeeze casting on the wide freezing range binary alloys, *Materials Science and Engineering*, 1993, 173(1–2) 227–231.
- [15] Karbalaei-Akbari M., Mirzaee O., Baharvandi H.R., Fabrication and study on mechanical properties and fracture behavior of nanometric Al₂O₃ particle-reinforced A356 composites focusing on the parameters of vortex method, *Material and Design*, 2013, 46, 199–205.
- [16] Murat-Lus H., Effect of casting parameters on the microstructure and mechanical properties of squeeze cast A380 aluminum die cast alloy, *Kovove Materialy*, 2012, 50(4) 243–250.
- [17] Maleki A., Niroumand B., Shafyei A., Effects of squeeze casting parameters on density, macrostructure and hardness of LM13 alloy, *Materials Science and Engineering*, 2006, 428(1) 135–140.
- [18] Smillie M., Casting and analysis of squeeze cast aluminium silicon eutectic alloy, *PhD Thesis*, University of Canterbury, 2006.
- [19] Britnell D.J., Pressure Assisted Segregation In Squeeze Cast Aluminium Alloys, *Submitted for the Degree of Doctor of Philosophy*, University of Warwick, 1996.
- [20] Hekmat-Ardakan A., Ajersch F., Thermodynamic evaluation of hypereutectic Al-Si (A390) alloy with addition of Mg, *Acta Materialia*, 2010, 58(9) 3422–3428.
- [21] Wang R., Lu W., Hogan L.M., Growth morphology of primary silicon in cast Al-Si alloys and the mechanism of concentric growth, *Journal of Crystal Growth*, 1999, 207(1–2) 43–54.